

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

ACȚIUNEA COMUNĂ

din 3 decembrie 1998

adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea instrumentelor și a produselor infracțiunii

(98/699/JAI)

(JO L 333, 9.12.1998, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

Jurnalul Oficial

	NR.	Pagina	Data
► M1 Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001	L 182	1	5.7.2001

ACȚIUNEA COMUNĂ

din 3 decembrie 1998

adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea instrumentelor și a produselor infracțiunii

(98/699/JAI)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul K.3 alineatul (2) litera (b),

având în vedere inițiativa Regatului Unit,

luând în considerare Programul de acțiune al Grupului la nivel înalt privind criminalitatea organizată, aprobat de Consiliul European de la Amsterdam din 16 și 17 iunie 1997, și în special Recomandarea 26 litera (b) privind consolidarea urmăririi și a sechestrării produselor infracțiunii;

ca urmare a examinării punctelor de vedere ale Parlamentului European, în urma consultării realizate de președinție, în conformitate cu articolul K.6 din Tratatul privind Uniunea Europeană;

având în vedere Acțiunile comune din 5 decembrie 1997 de stabilire a unui mecanism de evaluare a respectării și a punerii în aplicare pe plan național a angajamentelor internaționale în lupta împotriva criminalității organizate ⁽¹⁾ și din 19 martie 1998 de stabilire a unui program de schimburi, formare și cooperare pentru persoanele responsabile de lupta împotriva criminalității organizate (programul Falcone) ⁽²⁾;

având în vedere aderarea statelor membre la principiile Convenției Consiliului Europei din 1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii;

având în vedere propunerea de acțiune comună privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene, în special la infracțiunile vizate de prezenta acțiune comună;

având în vedere dispozițiile Directivei 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor ⁽³⁾, precum și cele patruzeci de recomandări împotriva spălării banilor ale Grupului Internațional de Acțiune Financiară privind Spălarea Banilor (GAFI), în versiunea din 1996, în special Recomandarea nr. 4;

luând în considerare Acțiunea comună din 17 decembrie 1996 privind apropierea legislațiilor și a practicilor statelor membre ale Uniunii Europene pentru combaterea toxicomaniei și prevenirea și lupta împotriva traficului ilegal de droguri ⁽⁴⁾;

conștient de obiectivul comun de a îmbunătăți coordonarea între autoritățile de aplicare a legii;

amintind Acțiunea comună privind înființarea unei rețele judiciare europene, adoptată de Consiliu la 29 iunie 1998 ⁽⁵⁾;

întrucât mijloacele de dejucare a activităților criminale din domeniul criminalității organizate sunt pe cale să se îmbunătățească datorită unei cooperări mai eficace între statele membre în domeniul identificării, urmăririi, înghețării sau sechestrării și confiscării produselor infracțiunii;

⁽¹⁾ JO L 344, 15.12.1997, p. 7.

⁽²⁾ JO L 99, 31.3.1998, p. 8.

⁽³⁾ JO L 166, 28.6.1991, p. 77.

⁽⁴⁾ JO L 342, 31.12.1996, p. 6.

⁽⁵⁾ JO L 191, 7.7.1998, p. 4.

▼B

întrucât această cooperare europeană privind identificarea, urmărirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea activelor ilegale va deveni mai eficace prin utilizarea unor practici compatibile între ele;

întrucât Recomandarea nr. 16 din programul de acțiune menționat mai sus privind lupta împotriva criminalității organizate subliniază necesitatea de a accelera procedurile de cooperare judiciară în cauzele legate de criminalitatea organizată și de a reduce în mod simțitor termenele de transmitere și de răspuns la cereri;

având în vedere că statele membre au aderat la Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă în materie penală din 1959;

ținând cont de Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 1988 și de sesiunea extraordinară a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind drogurile din 1998;

recunoscând rezultatul seminarului de la Dublin din 1996 privind confiscarea activelor care a permis identificarea obstacolelor în calea unei cooperări eficace;

înțelegându-se că formele de cooperare prevăzute în prezenta acțiune comună nu aduc atingere altor forme de cooperare bilaterală sau multilaterală,

ADOPTĂ PREZENTA ACȚIUNE COMUNĂ:

▼M1**▼B***Articolul 2*

(1) În cadrul funcționării Rețelei judiciare europene, fiecare stat membru elaborează un ghid ușor de consultat, în care indică unde se poate obține consiliere, precizează tipul de asistență pe care îl poate acorda pentru identificarea, urmărirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii. Acest ghid indică, de asemenea, toate restricțiile importante privind această asistență și toate informațiile pe care statele solicitante trebuie să le furnizeze.

(2) Ghidurile prevăzute la alineatul (1) sunt trimise Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, care asigură traducerea acestora în limbile oficiale ale instituțiilor Comunității Europene și le distribuie statelor membre, Rețelei Judiciare Europene și Oficiului European de Poliție (Europol).

(3) Fiecare stat membru se asigură că ghidul menționat la alineatul (1) este actualizat și că orice modificare este comunicată Secretariatului General al Consiliului, în vederea traducerii și distribuirii, în conformitate cu alineatul (2).

▼M1**▼B***Articolul 4*

(1) Statele membre încurajează contactele directe între anchetatorii, judecătorii de instrucție și procurorii statelor membre, folosind în mod corespunzător acordurile de cooperare existente, pentru a garanta că cererile de asistență nu sunt transmise pe căi oficiale atunci când acest lucru nu este necesar. Atunci când este necesară o cerere oficială, statul membru solicitant se asigură că aceasta este corect elaborată și răspunde tuturor cerințelor statului membru destinatar.

(2) Atunci când nu este posibilă executarea unei cereri de asistență în modul așteptat de statul reclamant, statul solicitat se străduiește să

▼B

răspundă acestei cereri într-un alt fel, după consultarea corespunzătoare a statului solicitant, respectând pe deplin legislația internă și obligațiile internaționale.

(3) Statele membre transmit cereri de asistență de îndată ce s-a identificat natura exactă a asistenței solicitate și, atunci când o cerere poartă mențiunea „urgent” sau când se indică un termen, acestea specifică motivele urgenței sau ale termenului.

*Articolul 5***▼M1****▼B**

(2) Atunci când executarea cererii de asistență judiciară într-o zonă a unui stat membru face necesară continuarea cercetărilor într-o altă zonă a acestui stat membru, statul membru adoptă, atunci când acest lucru nu contravine legislației sale, toate măsurile posibile pentru ca asistența necesară să fie acordată fără să fie nevoie de formularea unei cereri noi.

(3) Atunci când executarea unei cereri necesită alte cercetări asupra unui aspect conex iar statul solicitant trimite o cerere suplimentară, statul solicitat adoptă, atunci când acest lucru nu contravine legislației sale, toate măsurile posibile pentru a accelera executarea acestei cereri suplimentare.

Articolul 6

(1) Statele membre se asigură că sunt luate măsurile necesare pentru a familiariza membrii administrației lor judiciare cu cele mai bune practici de cooperare internațională în vigoare pentru identificarea, urmărirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii.

(2) Statele membre se asigură că toți anchetatorii, judecătorii de instrucție, procurorii și alți funcționari implicați în cooperarea internațională în materie de identificare, urmărire, înghețare sau sechestrare și confiscare a activelor beneficiază de o formare corespunzătoare, în conformitate cu cele mai bune practici.

(3) Președinția și statele membre interesate, în cooperare, după caz, cu Rețeaua judiciară europeană și Europolul organizează, în funcție de nevoi, seminarii pentru funcționarii statelor membre și alți practicieni implicați, pentru a promova și dezvolta cele mai bune practici și pentru a încuraja compatibilitatea procedurilor.

Articolul 7

Consiliul, înainte de sfârșitul anului 2000, reexaminează prezenta acțiune comună, în lumina rezultatelor Acțiunii comune din 5 decembrie 1997 privind înființarea unui mecanism de evaluare a aplicării și a punerii în aplicare la nivel național a angajamentelor internaționale în domeniul luptei împotriva criminalității organizate.

Articolul 8

(1) Sub rezerva alineatului (2), statele membre adoptă toate măsurile corespunzătoare pentru a pune în aplicare prezenta acțiune comună de la data intrării acesteia în vigoare și se asigură că autoritățile naționale și locale interesate sunt informate cu privire la conținutul acesteia.

▼M1

▼B

Articolul 9

Prezenta acțiune comună se publică în Jurnalul Oficial și intră în vigoare la data publicării sale.